

Luonnehdinta

Kimolepakko on keskikokoinen lepakko. Se painaa noin 10–15 g ja siipien kärkiväli on noin 26–30 cm. Se on saanut nimensä tumman selkäkarvoituksen kärkien valkeasta–hopeanharmaasta väristä, joka on hyvin lajityypillinen. Lentopoimut ja pää ovat tummat–mustat, vatsa vaaleanharmaa–valkea. Koon ja värityksen lisäksi lepakkolajit erotetaan toisistaan korvien ja korvankansien muodon, hampaiden, kuonon muodon, lentoräpylöiden kiinnityskohtien, lentotavan ja kaiku- luotausäänten perusteella.

Elinympäristö ja levinneisyys

Kimolepakko on pääasiassa kulttuuriympäristöissä, maatalousalueilla ja taajamissa elävä laji. Se saalistaa usein avoimilla alueilla korkealla lentäen. Sekä päivä- piilot että talvehtimispaikat ovat usein löytäneet erilaisista rakennuksista, luolista tai kellareista. Kimolepakosta on tehty Suomessa havaintoja jo 1800-luvun puolella. Kaikkiaan havaintoja on kuitenkin kertynyt eri puolilta Etelä-Suomea vain muutamia kymmeniä. Lajin elinympäristöjä tai elintapoja Suomessa ei tunneta tarkemmin.

Nykytila ja uhkatekijät

Nykytietämyksen mukaan laji on Suomessa satunnainen vierailija. Siitä ei ole Suomesta lisääntymishavaintoja. Myöskään onnistuneesta talvehtimisestä ei ole havaintoja.

Hoitosuositukset

Lajin vierailuista ja mahdollisista pidempiaikaisista oleskeluista ja lisääntymisestä tarvitaan lisätietoja.

Lähteet

- Dietz, C., von Helversen, O. & Nill, D. 2009: Bats of Britain, Europe & Northwest Africa. – A&C Black Publishers Ltd, London.
- Hutson, T., Spitzenberger, F., Aulagnier, S., Coroiu, I. & Michael Stubbe, M. 2006: *Vespertilio murinus*. – In: IUCN 2010. IUCN Red List of Threatened Species. Version 2010.3. [Viitattu 27.9.2010.] www.iucnredlist.org.
- Kinnunen, H., Kyheröinen, E-M. ja Stjernberg, T. 2009: Suomen lepakot. – Luonnontieteellinen keskusmuseo [Viitattu 8.7.2010.] www.luomus.fi > Osallistu > Suomen lepakot.
- Lappalainen, M. 2002: Lepakot – salaperäiset nahkasiivet. – Tammi, Helsinki. 207 s.